

ALLSÅNG VID MAJBÅLET

LÄNGTAN TILL LANDET

Vintern rasat ut bland våra fjällar,
drivans blommor smälta ned och dö.
Himlen ler i vårens ljus kvällar,
solen kysser liv i skog och sjö.
Snart är sommarn här i purpurvågor,
guldbelagda azurskiftande,
ligga ängarne i dagens lågor,
och i lunden dansar källorne.

Ja, jag kommer! Hälsen glada vindar,
ut till landet, ut till fåglarne,
att jag älskar dem, till björk och lindar,
sjö och berg, jag vill dem återse,
se dem än som i min barndoms stunder,
följa bäckens dans till klarnad sjö,
trastens sång i furuskogens lunder,
vattenfågeln lek kring fjärd och sjö.

VÅRVINDAR FRISKA

Vårvindar friska leka och viska lunderna kring likt älskande par.
Strömmarna ila, finna ej vila förrän i havet störtvågen far.
Klaga mitt hjärta, klaga och hör vallhornets klang bland klipporna dör.
Strömkarlen spelar, sorgerna delar vakan kring berg och dal.

ALLA FÅGLAR KOMMIT RE'N

Alla fåglar kommit re'n, vårens glada gäster.
Vilken fröjd i solens sken, vilka sångarfester.
Lärkan drillar högt i skyn, våren är ju evigt ny.
Jordens högtid börjar gry, sprider fröjd åt alla.

Trast och fink och siskor små, sjunger glatt ur snåren.
Göken räknar i sin vrå, dagarna och åren.
Skogen står så grön och ljus, gungar lätt i sunnansus.
Duvan i sitt gröna hus, fröjdar sig åt våren.

NU GRÖNSKAR DET

Nu grönskar det i dalens famn, nu doftar äng och lid.
Kom med, kom med på vandringsfärd i vårens glada tid!
Var dag är som en gyllne skål, till brädden fylld med vin.
Så drick min vän, drick sol och doft, ty dagen den är din.

Långt bort från stadens gråa hus, vi glatt vår kosa styr
och följer vägens vita band mot ljusa äventyr.
Med öppna ögon låt oss se, på livets rikedom,
som gror och sjunger överallt, där våren går i blom!

MAJSÅNG

O, hur härligt majsol ler, o, härligt majsol ler!
Alla blommor knoppas, alla människor hoppas, inga dimmor trycka mer.
O, hur härligt majsol ler, o, hur härligt majsol ler, o, hur härligt majsol ler!

O, hur härligt majsol ler, o, härligt majsol ler!
Jordens hjärta sväller, sångens bölja kväller: sång och kärlek våren ger,
O, hur härligt majsol ler, o, hur härligt majsol ler, o, hur härligt majsol ler!

DU GAMLA DU FRIA

Du gamla du fria du fjällhöga nord,
du tysta du glädjerika sköna!
Jag hälsar dig vänaste land uppå jord,
din sol din himmel dina ängder gröna,
din sol din himmel dina ängder gröna.

Du tronar på minnen från fornstora dar
då ärat ditt namn flög över jorden.
Jag vet att du är och du bliver vad du var.
Ja, jag vill leva jag vill dö i nord!
Ja, jag vill leva jag vill dö i nord!

UTI VÅR HAGE DÄR VÄXA BLÅ BÄR

Uti vår hage där växa blå bär.
Kom hjärtansfröjd!
Vill du mig något så träffas vi där.
Kom liljor och akvileja, kom rosor och salivia
kom ljuva krysmyntha, kom hjärtans fröjd.

Fagra små blommor där bjuda till dans.
Kom hjärtans fröjd!
Vill du, så binder jag åt dig en krans.
Kom liljor och akvileja, kom rosor och salivia
kom ljuva krysmyntha, kom hjärtans fröjd.

Kransen den sätter jag se'n i ditt hår.
Kom hjärtans fröjd!
Solen den dalar, men hoppet uppgår.
Kom liljor och akvileja, kom rosor och salivia
kom ljuva krysmyntha, kom hjärtans fröjd.

Uti vår hage finns blommor och bär.
Kom hjärtans fröjd!
Men utav alla du kärast mig är.
Kom liljor och akvileja, kom rosor och salivia
kom ljuva krysmyntha, kom hjärtans fröjd.

Majsång

Sköna maj, välkommen
till vår bygd igen!
Sköna maj, välkommen,
våra lekars vän!
Känslans gudaflamma
väcktes vid din ljusning;
jord och skyar stamma
kärlek och förtjusning;
sorgen flyr för våren,
glädje ler ur tåren,
morgonrodnad ur bekymrens moln.

Blomman låg förkolnad
under frost och snö;
höstens bleka vålnad,
gick hon nöjd att dö.
Vintern, härjarns like,
som föröder nejden
och i skövlats rike
tronar efter fejden,
satt med isad glaven
segrande på graven,
dyster själv och mörk och kall som den.

Nu ur lundens sköte
och ur blommans knopp
stiga dig till möte
glada offer opp.
Blott ditt lov de susa,
dessa rosenhäckar,
till din ära brusa
våra silverbäckar,
och med tacksam tunga
tusen fåglar sjunga
liksom vi: Välkommen, sköna maj!

Under rönn och syren

Blommande sköna dalar,
Hem för mitt hjertas ro!
Lummiga gröna salar,
Der vår och kärlek bo!
Soliga barn af luft och ljus,
O jag förstår ert tysta sus,
Blommande sköna dalar,
Hem för hjertats ro!

Säll i syrenens skugga,
Söker jag här mitt hägn.
Rönnarnas dofter dugga
Finaste blomsterregn.
Regnet slår ned i hjertats vår;
Hela dess verld i blommor står.
Säll i syrenens skugga
Söker jag mitt hägn.

Kom, du min vän i skogen,
Kom, vid min sida sjung!
Skogen är evigt trogen,
Våren är evigt ung.
Lifvet förgår som qvällens fläkt;
Evig är vårens andedrägt!
Kom, du min vän i skogen,
Vid min sida sjung!

Blommande sköna dalar
Stråla af sällhet då;
Klarare våren talar,
Bättre vi den förstå.
Aftonen rodnar, vakan slår,
Stilla en doft ur hjertat går.
Blommande sköna dalar
Stråla sällhet då.